

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

IV. De secundo exilio B. Athanasii: & de ordinatione & obitu Gregorii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ἄλλων πλησίον ἑσθ' ὡν, πρὸ τῶν ἄλλων ἀφίξε-
 ἄς προσδοκίμος ἦν. ἐβίβηεν ὅτι τῶν κωνσταν-
 τίνων ἡρώδης ἠγάπησεν τὸν ἀθανασίον, ἀπέδωκε γὰρ τὰς
 διαθήκας ὡς πατρὸς ἑαυτοῦ, σιωπῆς ἐχρῆστο,
 καὶ θαμὰ φοιτᾷ παρ' αὐτὸν ἐκελευσθε. καλε-
 ῶν δὲ ἀείψον τῶν κωνσταντίνων γνώμην, καὶ
 καλὰ μοις ὑπ' ἀνέμων ἐναντίων τῆδε κακίῃσε
 κληροδοῦν πατρὸς ἑαυτοῦ, ἐθαύρησε τὸν κτ'
 τῶν διαγωγῶν δογματῶν ἀναδέξασθαι πό-
 λεμον καὶ τῶν ἐκκλησιῶν δῆθεν τὴν ζῆλον ὀ-
 λοφυροῦν, αἰτίαις ἐλεγχετὸς τὴν ἀγραφον
 ἑομοσίαι φωνῶν ἐν τεθιχότας ἢ διδασκα-
 λία τ' πίστεως ἢ τῶν καὶ τοῖς ἱερωμένοις ἢ τοῖς
 πολλοῖς ἐργάζεσθαι τὴν διάσασιν. ἐβίβηεν ἀ-
 θανασίος καὶ τῶν τὰ ἴσα φρονέων κατηγορῶν,
 τὰς κτ' ἰσῶν ἐπιβλάσας ἐτεκταίνετο. τὰ τε συν-
 εργα καχρημῶν δισέβειος τε καὶ θεογνῶν, καὶ
 θεοδωρῶν ὁ παλαιῶν ἐλλογῶν δὲ διαφε-
 ρῆτως ὁ θεοδωρῶν ἡ δὲ καὶ τῶν θείων διαγ-
 γελίων τὴν ἑρμηνείαν συζητασθῆναι ἠρακλεώ-
 τῶν δὲ αὐτὸν ὀνομάζεσθαι πολλοί. ἔτοι συνε-
 χῶς, αἰτε δὲ γὰρ τὸν βασιλέα ὀρώμενος,
 τὴν ἀπὸ τ' ἑξορίας ἐπάνοδον ἀθανασίος παμ-
 πόλων ἐλεγχοῦσθαι γὰρ γρηγοῦσθαι κακῶν, καὶ ἐ-
 μόνον τῶν αἰγυπτίων μεταλαχάνειν τὴν κλύδων
 ἢ, ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιστίνων καὶ τῶν φοι-
 νίκων, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοῦ ἐθνη.

Propius abesset quam ceteri, ante reli-
 quos fratres venturus esse sperabatur.
 Hinc cum in notitiam venisset Con-
 stantii: testamentum enim ei tradidit,
 sicut in mandatis acceperat: familiaris
 eidem factus est, & crebro ipsum adire
 iustus. Porro cum Constantii animum
 mobilem esse deprehendisset, & arun-
 dinibus quæ vento hac illac impellun-
 tur haud absimilem; adversus Evange-
 licæ fidei doctrinam bellum suscipere
 in animum induxit. Itaque tempesta-
 tem qua Ecclesiæ iactabantur deplo-
 rans, auctores huius mali dicebat esse
 eos, qui vocem consubstantialis, quæ in
 B scripturis non legitur, doctrinæ fidei
 inseruissent: idque tum inter sacerdo-
 tes, tum inter laicos discordiam excita-
 re. Deinde Athanasium & eos qui de
 fide idem cum illo sentiebant incusans,
 insidias adversus eos comparabat.
 Hunc adiutorem nacti Eusebius ac
 Theognius & Theodorus Perinthius:
 Fuit autem hic Theodorus vir singula-
 ris doctrinæ, qui inter cætera expositi-
 onem sacrorum Evangeliorum conscrip-
 sit, & vulgo Heraclæotes vocatur: cum
 Imperatorem, utpote vicini, crebrius
 viserent, Athanasii reditum ab exilio
 plurima mala importasse dixerunt: nec
 Ægyptum solum, sed Palestinam præ-
 terea ac Phœnicem, & finitimas pro-
 vincias ea tempestate involvi.

Κεφ. δ'.

Περὶ τῆς τῶν μακαρίων ἀθανασίου δευτέρας ἑξορίας, καὶ τῆς
 γρηγορίου κατὰς ἀρεῶς τε καὶ τιμιότητι.

Τούτοις ἐτοῖς τοῖς ἐκκλησιῶν τὴν κερδο-
 τὴν αὐτῶν πολιορκήσασθαι γνώμην, ἐπίσαν
 αὐτὸν ἐξελάσασθαι τὴν ἐκκλησίαν τὸν ἀθανασίον.
 ὁ δὲ παρὰ τῶν τῆν ἐπιβλάσας ὑπεχώρησε, ἔ-
 τὴν ἐσπέραν κατέλιπε. καὶ γὰρ τῶν ῥώμης ἐπισκό-
 πῳ, ἰβλῆσθαι τὴν ἐκκλησίαν ἐκεί-
 νῳ ἐποίμασθαι, ἢ παλαιῶν τὰς κτ' ἀθα-
 νασίος σιωπῆσθαι συκοφαντίας ἐξέπεμψαν.
 ὁ δὲ τῶν ἐκκλησιῶν ἐπόμενος νόμος, καὶ
 ἀντὶς κατὰ λαβῆναι τῶν ῥώμης ἐκέλευσε, καὶ
 τὸν θεῖον ἀθανασίον εἰς τὴν δίκην ἐκάλεσε.
 καὶ ὅτι μὴ ἐξώρμησεν διδύς τῶν κλησῶν δε-
 ξάμενος. ἢ τὸ δὲ ῥῶμα συνειδητότες, εἰς
 μὴ τῶν ῥώμης ἐκ ἀπῆλθον, διφώρετον
 εἰδότες τὸ ψῆδθαι. ἔρημα δὲ τὰ παλαιῶν
 τῶν νομῶν θεασάμενοι, λύκον αὐτοῖς ἀντὶ

CAP. IV.

De secundo exilio Beati Athanasii: & de ordi-
 natione atque obitu Gregorii.

His & similibus aliis sermonibus
 cum levissimum Imperatoris ani-
 mum expugnassent, persuaserunt ei ut
 Athanasium Ecclesia expelleret. Ve-
 rum Athanasius cognitis ante insidiis
 secessit, & in Occidentis partes se
 contulit. Namque Eusebiani Julio E-
 piscopo, qui tunc temporis Romanam
 Ecclesiam administrabat, compositas
 adversus Athanasium calumnias per-
 scripserant. Is vero Ecclesiasticam
 legem secutus, & ipsos Romam venire
 iussit, & Athanasium ad dicendam cau-
 sam evocavit. Et Athanasius quidem
 citationi obtemperans, statim iter ar-
 ripuit. Il vero qui fabulam compo-
 suerant, Romam venire noluerunt,
 eo quod mendacium facile deprehen-
 sum iri cernerent. Cæterum cum o-
 ves pastore suo destitutas viderent, lu-
 pum illis verius quam pastorem præfe-

cerunt, Gregorium nomine. Qui cum A per sex annos instar ferae belluae gregem omni crudelitate vastasset, poenas tandem improbitatis suae dedit, ab ipsis quibus misere discerptus. Athanasius vero ad Constantem profectus: Constantinus enim qui inter fratres natu maximus fuit, in acie perierat: Arianae factionis infidias corameo deploravit, & Apostolicam fidem bello appeti conquestus est. Simul patrem suum ei in memoriam revoeavit, & magnam Synodum quam ille convocaverat: & quemadmodum ea quae ab Episcopis conscripta fuerant, ille, utpote eorum particeps, lege lata confirmavisset. B Haec cum lamentis profectus, Imperatorem ad patris sui emulationem excitavit. His enim auditis, statim ille ad fratrem litteras dedit, quibus eum hortabatur, ut paternae pietatis hereditatem integram atque inviolatam custodiret. Etenim ille cum imperium pietate sua constabiliisset, & Romanorum tyrannos devicerat, & omnes in circuitu Barbaros sub ditionem suam redegerat. His litteris adductus Constantius, Orientis atque Occidentis Episcopos iussit Serdicam convenire: est autem Serdica urbs Illyrici, metropolis provinciae Daciae. Nam & alia multa Ecclesiae mala suberant, quae Syro-dicam curam ac medelam depolce-
rent.

CAP. V.

De Paulo Episcopo Constantinopolitano.

QUIPPE & Paulum Constanti-
nopolitanum Episcopum, rectae
fidei acerrimum defenforem, Arianae
tanquam seditionis auctorem accusa-
verant; aliis quoque criminibus adje-
ctis, quae adversus verae pietatis praeco-
nes solent confingere. Verum populus
cum Serdicam abduci tum quidem
passus non est, cum adversariorum in-
fidias metueret. Paulo post vero Ari-
ni, cum levissimum Imperatoris ani-
mum in sententiam suam traxissent,
Paulum urbe Regia expulerunt, & Cu-
cusum relegarunt. Id exiguum oppidum
est, olim quidem provinciae Cappado-
ciae; nunc vero Armeniae secundae at-
tributum. Sed rerum omnium pertur-
batores nequaquam id sibi sufficere ex-
istimarunt, quod Paulus in solitudine
moraretur. Missis enim cruentae volun-
tatis suae ministris, violenta morte eum

ποιμήν ὁ ἐπέστησεν γενόει ὁ τῆς ὄνο-
μαλῆ. ἕξ ἔτη ἡ θηρῶν ἀγέλιον ὁ μότερον τῆ
ποίμνη χρυσόμορος, δικας ἐπίσε τῆς ποιηρίας,
ὑπὸ ἀνίτων πικρῶς διαφθαρείων ὡς θάτων.
ἀθανάσιον ὁ πρὸς κωνσταντα ἀφικόμην ὁ
κωνσταντίνον ὁ γὰρ πρὸς εὐταίον ὡς πολεμῆ ἔ-
τεθνηκὶ τῆς δρεφανικῆς Φάλαγγος τὰς ἑπι-
βελὰς ἀπὸ δὲ ὡς, καὶ τὸν ἑπὶ τῆς ἀποστολικῆς
πίστεως ὡλοφύροτο πόλεμον καὶ ἔτε πατὸς
ἀνέμνησε, καὶ τῆς σωδοῦς τῆς μεγίστης, ἡ
ἐκείνῳ συνέλεξε καὶ ὡς τὰ παρ' ἐκείνων
γραφέντα, ἔσυνεδρεῖς κοινῶν, ἐκράτυνε νό-
μῳ. τοιαῦτα ποτιώμενον, εἰς τὸν πατὸς ὡς
ζηλον τὸν βασιλέα διήγαγε παραυλικά γὰρ
τῆτων ἀκέσας, ἐπίσε φλετῆ ἀδελφῶν, ὡς θη-
ρῶν τῆς πατὸς ἀσυνεβείας ἀσυλον φυλαξί-
τὸν κληρον καὶ ἔκείνος ἀσυνεβεία τὴν βασιλέ-
αν κραίυνας, καὶ ἔδω ῥωμαίων τυράννας κατ-
έλυσσε, καὶ ἔδω ἐν κύκλῳ βαρδάρως ὑπέτα-
ξε. τῆτοις πρὸς τοῖς γραμμασι ὁ κωνσταν-
πῶν, ὡς ἔλαξεν εἰς τὴν καρδικὴν, ἰλλυρικὴ
ἡ αὐτὴ πόλις, ἔσδακῶν ἔθνας μητροπόλις καὶ
ἔδω τῆς εἰώας καὶ τῆς ἐσπέρως συνδραμῆ
ἐπισκόπος. πολλὰ γὰρ καὶ ἕτερα τῆς ἐκκλησι-
ας παθημάτα, τῆς συνοδικῆς θεωρηπείας ἐ-
δέτο.

Κεφ. ε'.

Περὶ παύλου ἡνωμένου ἐπισκόπου κωνσταντινουπόλεως.

ΚΑΙ γὰρ παύλον κωνσταντινουπόλεως ἡ ἐπί-
σκοπος ὡς ἔδω, ἰων ὀρθῶν προκινδυνεύων
δομάτων ὁ τῆ δρεφανικῆς μετῆληχότες νόσε
ἐγράψαντο, ὡς σασεως δρεχνηγόν καὶ ἀλλὰ πᾶ
πρὸς τῆς, ἀσυκοφανίειν εἰώθασιν τῆ ἀσυνεβεί-
ας τῆς κήρυκας ἀλλὰ τῆτον τῆ καυτὰ ἔλα
εἰασεν ὁ λωὸς εἰς τὴν καρδικὴν ἀπαχθῆται, τῆς
τῶν ἐναντίων ὀρθῶν δῆσας ἐπέβελὰς, μικρὸν ἡ
ὑσέρρον τὴν κερδοτάτῳ ἔσ βασιλέως ὡς θηρῶ-
σανίτες γνώμην, τῆ μὴν βασιλευσῆς ἔσ ὡς ῥα-
κισαν πόλεως μετῶκισαν ἡ εἰς κερκασόν. πόλις
ἡ αὐτὴ μικρὰ, πάλαι μὴν εἰς τὸ καππαδο-
κῶν ἔθνον τελεσσα, νῦν δὲ γετῆ δρεμενία τῆ
δρεβέρα συναριθμετῆ. ἀλλ' ὡς ἀπέχεσσε
τοῖς πᾶσι κηκῶσιν ἡ ἐν ἐρημίᾳ ἔσ θαυμασιῶ
παύλε διαπετῆ. ὡς ἐμψανίτες γὰρ τῆ μιαιφόν-
ως γνώμης τῆς ὑπεργῆς, βιαίως θανάτω
παρῆ-